

forsvarlig Skatteligning, faar man det navnlig ved at benytte sig af Fradragsretten. Det er altsaa ikke Flertallets Mening at indskrænke denne Ret, og det føler sig overbevist om, at det heller ikke vil ske.

Under Nr. 8 er der stillet et Forslag af Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer, hvorefter Indkomster af over 15.000 Kr. kunne forhøjes med 50 pCt. Dette Forslag er ikke oprindelig fremkommet fra Flertallet, og jeg skal sige, at naar vi ikke oprindelig vare tilbøjelige til at tiltræde dette, var det, fordi vi mente, der var forholdsvis faa af disse store Indkomster. Men man har ønsket det fra anden Side, og mit Parti har tiltraadt det, idet det ingenlunde var vor Mening, at disse Indkomster ikke godt kunde taale et yderligere Tillæg udover det, som sædvanlig kan anvendes overfor mindre Indkomster. Jeg skal oplyse, at der i samtlige Provinsbyer her i Danmark findes 340 Skatteydere med Indkomster over 15.000 Kr., og i samtlige Landdistrikter 440. Disse Skatteydere have formentlig tilsammen en Indkomst paa ca. 30 Mill. Kr. Ganske bestemt kan det ikke opføres. Flertallet er som sagt gaet med til Forslaget og anbefaler det til Vedtagelse.

Som det vil være Tinget bekendt, blev der fra privat Side indbragt et Lovforslag om at indføre Ligningskommissioner ogsaa i Landkommunerne. Det har været henvist til samme Udvalg, som har behandlet Forslaget om de kommunale Beskatningsregler, men Flertallet har ikke villet tage Ansvaret for Skatteligningen bort fra de samme Sogneraad, som have Retten til at votere over Pengenes Anvendelse. Men hvis det viser sig, at der et og andet Sted omkring i Landet af et Sogneraad ønskes Hjælp til Skatteligningen, have vi ikke villet modsætte os, at saadan Hjælp ydes, men tværtimod villet bidrage til, at Adgangen til saadan Hjælp bliver lettere end efter den nugældende Skattelovs § 9, hvorefter kun Kommuner med over 10.000 Indbyggere kunne faa disse Ligningsmænd. Flertallet har derfor under Nr. 10 foreslaaet, at Tallet 10.000 i § 9 ændres til 4.000, saa at altsaa alle Kommuner med over 4.000 Indbyggere kunne faa disse Ligningsmænd til Hjælp.

Det har med Hensyn til Erhvervsbeskatningen vist sig, at Bestemmelsen i Lovens Paragraf 10 ved en speciel Fortolkning af Udtrykket „Forretningslokaler“ undertiden har fundet en Anvendelse, som man mener ikke har været tilsigtet. Derfor

have vi ved Ændringsforslag Nr. 11 foreslaaet en noget anden Redaktion. Vi have derved navnlig tænkt paa disse store Foretagender, som den paagældende ikke har kunnet lede fra sin Opholdskommune, men hvor han har maattet flytte bort fra denne og tage Ophold f. Eks. i den nærmest liggende Købstad. Udvalget har fundet det rimeligt, at Skatten i et saadant Tilfælde falder i den Kommune, hvor Arbejdet udføres og de store Lønninger udbetales, og ikke i den Kommune, hvor den paagældende har midlertidigt Ophold. Dette tages der Sigte paa ved Ændringsforslaget, og man har i Udvalget næret Betænkelighed ved at udtrykke det stærkere, end sket er, idet man mener ved den valgte Form at give det Spillerum, som er fornødent, for at Skatten kan falde, hvor den bør falde i disse Tilfælde. Under Nr. 12 er der stillet Forslag om en anden lille Ændring paa dette Punkt. Det er tiltraadt af hele Udvalget, og Ændringen synes mig saa selvfølgelig, at jeg ikke behøver at udtale mig nærmere om den.

Udvalget har underkastet Spørgsmaalet om Erhvervsbeskatning en ret indgaaende Drøftelse, og jeg skal erkende, at det er et ret vanskeligt Spørgsmaal at løse. Det kan være vanskeligt i Forholdet mellem København og Frederiksberg og maaske andre omliggende Kommuner og kan ogsaa have sine Vanskeligheder ude i Landet. Med Hensyn til Forholdet mellem København og Frederiksberg har man ment at maatte indskrænke sig til i Betænkningen at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa dette Forhold, idet man ikke mener, at Udvalget har Betingelse for ved en positiv Ændring i særlig Grad at rette paa det her gældende Forhold. Man har derimod ved Ændringsforslag Nr. 13 taget Sigte paa nogenlunde at opretholde den nuværende Tilstand, saaledes at de Kommuner, der nødvendigvis maa føre en forudgaaende Forhandling, forinden der kan lovgives paa dette Omraade, saa nogenlunde kunde være ligestillede, saa at ikke den ene paa Forhaand skal være prisgivet den andens Forgødtbefindende. Ændringsforslag Nr. 13 giver Udtryk for denne Tanke, at medens Indkomster over 2.500 Kr. efter Forslaget skulde være Genstand for Erhvervsbeskatning, har man ved en Ombytning villet undtage Bestyrelsesmedlemmer og Repræsentantskabsmedlemmer i Aktieselskaber fra denne Bestemmelse, saa at de ikke komme ind under Bestemmelserne om de 2.500 Kr. Man har endvidere haft sin Opmærksomhed henvendt ikke blot paa Forholdet